

بنام خداوند بيمانند

ای کلیم بشنو ندای جمال قدیم را و بایست بر امر الله بقیامیکه ارجل مضطربین از قیامت مستقیم شوند بگو ای عباد قسم بمظهر ایجاد و سلطان یوم معاد که آنچه از فم الله باذن خود استماع نمودید ابداً از احدی استماع نخواهید نمود اگرچه لازال در صحراهای آمال سائر شوید و سالک گردید قدر ایام لقا مستور بوده چه که کل در هوای طایر بودند و در بیدای وهم و عمی سالک کلیم آفاق چون از افق عراق غایب شد اکثری به سامری و ما صنعه گرویدند با آنکه از قبل بجمیع امورات بعد اخبار نمودیم چنانچه در الواح مهاجرت از قلم قدرت مسطور گشته و همچنین جمیع وقایع این ارض را در لوحیکه در وشاش از اصبع قدرت مرقوم شد مذکور آمد فأفّ لملاً البیان چه زود نعمت الهیه را تغییر دادند لم ادر فی ایّ واد هم یسلکون بگو ای عباد هر طیری قادر بر طیران در فضاهاى خوش رحمن نه امر الهی را بر خود مشتبّه نمائید چه که امرش از دوش ممتاز و ظاهر و هویدا آیا هدیر ورقا و صریر قلم اعلى با نغمه غراب پیدا مشتبّه میشود لا فونفس الله العلىّ العلىّ جهد نمائید که خلق را حقّ مدانید و او را منزّه از ماسوايش دانید نور ایام از ظلام شام بسی واضح و ممتاز است دل بدنیا مبندید و بشجره فنا توجه نمائید که حقیقت دنیا بوده و خواهد بود بگو ای عباد در ایام افتتاح محبوبست که در سیل رحمن بقدّم ایقان مشی نمائید والا در ایامیکه نسیم عزّ از رضوان سبحان بوزیدن آید مدّعیان ایمان بسیار خواهند بود ولکن آن ایمان را اعتباری نه و معلق است بکلمه فصلیه اخرى باری ای کلیم عنقریب است که اکثری را سقیم مشاهده نمائی و از کأس جحیم مشروب بینی و از جنة النعیم معرض ملاحظه کنی انشاءالله آنجناب لازال شارب تسنیم بقا و ساقی آن عندالله مشهود آیند که شاید کوثر معارف الهیه را هیاکل فانیه از انامل حبیّه آنجناب بنوشند و سرمست شده بشطر منزل الست ناظر شوند ای کلیم شکر کن حق را که بطراز ایمان مزین شدی و بمولود جدید مرزوق و هذا ما اخبرناک به من قبل فی الواح عزّ حفیظ و اینست از آنجمله خبری که در ملکوت تقدیر مقدّر شده و بعد از اتمام میقات نازل و ظاهر شد الواح قبل را ملاحظه نما تا درست مطلع شوی و توقن بأنّ عنده علم کلّ شیء و علم الذی ما اطلع به احد الا نفس الله العليم الخبير اگرچه بفضل الله موقن بوده و انشاءالله خواهی بود فنعیم ما لقبته و سمّيته و قد قبلنا ما ظهر منک اذا فاشکر و کن من الشاکرین انشاءالله در جمیع احیان مسرور باشید و اگر مسّ کند شما را حزنی ییقین بدان که بعد از آن سروری مقدّر است باری فضل الهی در باره آنجناب لایعدّ و لایحصی بوده و اگر بعضی امور نقصی وارد شده سبب اهمال خود آنجناب بوده در امورات خود و الروح و العزّ و البهاء علیک و علی من معک و علی الذینهم تواصوا بهذا الأمر المبرم المحکم المتین